

Ajuntament de Lleida

AL·LEGACIONS A L'AVANTPROJECTE DE LLEI DE L'ORGANITZACIÓ VEGUERIAL DE CATALUNYA

1. Procedència de les al·legacions

Mitjançant Edicte de 4 de desembre, publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 5525, de 14 de desembre, s'obre un termini d'informació pública per presentar al·legacions a l'Avantprojecte de Llei de l'organització veguerial de Catalunya.

El termini és de 15 dies comptadors des de l'endemà de la data de publicació i, per tant, finalitza el dia 4 de gener de 2010.

La condició d'interessat de l'ajuntament de LLEIDA en el procés d'elaboració d'aquest avantprojecte queda plenament justificada pel fet que la normativa de règim local, principalment la Llei 7/1985 reguladora de les bases del Règim Local i el Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya reconeixen als ajuntaments la condició d'elements de l'organització territorial de l'Estat i de la Generalitat i sobretot la competència per intervenir en tots aquells aspectes que afecten els interessos de la comunitat veïnal en el seu àmbit territorial.

És evident que la implantació d'un nou ens local de naturalesa territorial, l'àmbit del qual se superposa sobre el territori on el municipi exerceix les seves competències, afecta els interessos de la comunitat veïnal i legitima la intervenció de l'Ajuntament.

2. Objecte principal de l'Avantprojecte de Llei.

L'objecte de l'Avantprojecte de Llei és establir la naturalesa i el règim jurídic de la vegueria, preveure la divisió veguerial de Catalunya i regular la transició de les diputacions als nous consells de vegueria.

Les vegueries estan previstes a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (articles 83, 90 i 91) amb una doble naturalesa, ja que són ens locals, però també la circumscripció en què s'organitzen els serveis de la Generalitat en el territori. Les vegueries són l'organització pròpia de Catalunya.

Per això ha de quedar clar que l'ajuntament de LLEIDA, de cap manera s'oposa a la regulació de les vegueries, en tant que són una institució prevista i regulada per l'Estatut.

A més les vegueries tenen una llarga història i van ser, a l'Edat Mitjana, les primeres institucions de caràcter supralocal de Catalunya.

3. Altres qüestions regulades per l'Avantprojecte de Llei.

A banda de l'establiment de la naturalesa i règim jurídic de la vegueria, l'Avantprojecte de Llei fa un pas més i estableix la divisió veguerial de Catalunya. Aquesta divisió figura a l'annex de la Llei.

Ajuntament de Lleida

4. Disconformitat de l'ajuntament de LLEIDA

No és en l'existència de les vegueries sinó en aquesta divisió concreta i en el procés d'implantació on l'ajuntament de LLEIDA expressa la seva total disconformitat i desacord.

També l'Ajuntament considera inoportuna la tramitació d'aquest Avantprojecte.

Aquestes són les raons de la presentació d'aquestes al·legacions, en base als motius i justificacions que seguidament s'esmentaran.

5. Al·legacions de l'ajuntament de LLEIDA a la divisió veguerial de Catalunya continguda a l'Avantprojecte de llei

5.1. Impossible aplicació immediata de la futura Llei.

La finalitat principal de les normes és la producció d'efectes jurídics. Quan una norma, sigui quina sigui, per si mateixa és incapaç de produir efectes jurídics plens o rellevants, queda en qüestió la seva raó de ser.

En aquest cas, pot ser discutible, millorable o opinable la regulació de la naturalesa i règim jurídic de la vegueria, els seus òrgans, el seu sistema electoral, etc., però tots aquells aspectes formen part de l'àmbit competencial de la Generalitat i la llei un cop tramitada podrà ser d'aplicació.

Tanmateix això no és així en el cas de la divisió veguerial proposada.

La vegueria, com s'ha esmentat, té una doble naturalesa, d'una banda és la materialització de la divisió territorial de la Generalitat per a l'organització dels seus serveis, per a la qual cosa la Llei seria títol suficient, però d'altra la seva naturalesa d'ens local i, sobretot la seva superposició o coincidència amb la divisió provincial legalment establerta, fa que en tant que la divisió veguerial no s'ajusti a la divisió provincial actual, s'hagi de procedir a la modificació dels límits provincials, la qual cosa està reservada, en aquest moment a les Corts Generals, mitjançant Llei Orgànica. Per tant, en aquest aspecte, la Llei no podria produir efectes jurídics, i estaria afectada d'una total carència de virtualitat real.

Fins i tot, tampoc podran constituir-se aquelles vegueries que se solapen en el mateix àmbit territorial de les províncies si no coincideixen les circumscripcions electorals i les demarcacions i plantes judicials. També en aquests supòsits seran necessàries unes altres normes, algunes de les quals tampoc són competència de la Generalitat, per garantir la virtualitat i aplicació d'aquesta norma.

A més la creació d'un ens local nou com ho són les vegueries i que s'ha d'incardinar en dins del mapa d'ens locals existents, com ara els municipis, les comarques i les províncies, a les que està cridada a substituir, té una transcendència suficient com per justificar que aquesta creació es faci mitjançant la futura Llei de Govern Local de Catalunya i que aquesta regulació comporti també la modificació del Text Refós de la Llei municipal i de Règim

Ajuntament de Lleida

Local de Catalunya, de la Llei de l'Organització comarcal de Catalunya i de la resta de normes a les que la creació d'aquest nou ens local afectaria.

5.2. Manca de justificació i motivació de la divisió veguerial proposada.

L'Avantprojecte té el doble objectiu esmentat de creació d'un nou ens local i d'un nou nivell d'organització territorial de la Generalitat, tanmateix l'amplitud dels objectius contrasta amb l'escàs nivell de concreció de la proposta de Norma, amb una excepció, com és la divisió veguerial.

L'Avantprojecte passa per sobre i no conté mesures concretes (ni hi són a l'expedient que s'ha sotmès a informació pública) sobre la forma, calendari, previsions específiques, etc, sobre la creació i implantació d'aquest nou ens local o d'aquest nou nivell d'organització territorial de la Generalitat. Tampoc regula concretament el procés de transició de les diputacions a les vegueries, tot i que inclou dins del seu articulat algunes previsions incompletes, quan sembla que el més adient seria regular aquesta qüestió amb tota concreció a les disposicions transitòries.

Igualment està totalment mancat de regulació el procés d'integració d'aquest nou ens local amb els existents, municipis, comarques, entitats municipals descentralitzades, mancomunitats, comunitats de municipis, possibles àrees metropolitanes, etc.

Tot això el que ens fa pensar és que realment es tracta d'un Avantprojecte que, perquè sigui aplicable quan es converteixi en Llei, requerirà d'un seguit de disposicions normatives i d'execució, algunes competència de la Generalitat i unes altres no, sense les quals la futura Llei no produirà efectes jurídics rellevants.

També demora a un procés posterior la determinació de la capitalitat de les vegueries o el procés electoral.

I tampoc regula suficientment la integració de la peculiaritat de la Vall d'Aran i les seves institucions recuperades des de l'any 1990, en aquesta nova divisió territorial.

No sembla justificat que un territori com la Vall d'Aran, amb la seva trajectòria històrica i que ja disposa d'unes institucions pròpies hagi de passar a dependre d'una altra Administració intermitja diferent de la que pertany actualment sense que s'hagin avaluat les conseqüències de tot tipus que això pot suposar.

Per això sorprèn encara més, que sense justificació ni motivació, l'article 3.1. de l'Avantprojecte remet a un Annex de la pròpia Norma on s'estableix la divisió veguerial de Catalunya en 7 vegueries.

Aquesta divisió veguerial, que no està justificada ni en el text de la Llei ni en l'expedient sotmès a informació pública, suposa per a LLEIDA la partició en 3 troços del que era el seu territori des de l'any 1833. Una part, la comarca del Solsonès passa a integrar-se a l'anomenada vegueria Central, i del que resta,

Ajuntament de Lleida

gairebé la meitat del territori passa a integrar-se a la vegueria de l'Alt Pirineu i Aran.

És a dir que d'un territori que té una població de 436.000 habitants (inferior al 6% de la població de Catalunya), passa a convertir-se en l'anomenada vegueria de LLEIDA amb una població d'unes 300.000 persones, mentre se'n crea una altra amb una població inferior a les 70.000 persones.

I aquesta decisió es pren de forma totalment concreta, figura a l'annex al que remet l'art. 3.1. però sense que es justifiqui de cap manera ni provingui d'una altra regulació anterior, com a continuació passem a exposar:

5.2.1. Ni a l'Avantprojecte ni a la documentació sotmesa a informació pública hi ha cap justificació del perquè s'aprova aquesta divisió veguerial i no una altra, ni els avantatges o inconvenients que això suposarà, ni si es guanyarà en eficàcia, eficiència o proximitat, ni el cost econòmic, social i temporal que suposarà, etc.

5.2.2. No es pot al·legar que la divisió veguerial recull una divisió històrica ja aprovada perquè no és així. La darrera divisió veguerial implantada durant la vigència de la Generalitat Republicana, en preveia 9 vegueries, mentre que l'Avantprojecte actual en preveu 7.

5.2.3. Tampoc es pot al·legar que aquesta divisió veguerial està justificada en els anomenats "àmbits funcionals territorials" definits per la Llei 23/1983 de Política Territorial, ja que aquesta Llei tampoc justifica el per què d'aquesta divisió en àmbits funcionals i no ens uns altres, ni tampoc conté ni estudis justificatius ni ha estat debatuda pel territori.

A més aquesta regulació inicial va ser modificada l'any 2001 i també, sense cap més argumentació o justificació que un paràgraf de l'exposició de motius, s'incorporà un altre àmbit funcional de planificació conegut com l'Alt Pirineu i Aran.

A més la reforma d'aquesta Llei operada l'any 2002 va crear uns nous instruments de planificació territorial, els Plans Directors Territorials que han donat com a resultat que se'n tramitin, entre altres els de l'Empordà, l'Alt Penedès i la Garrotxa, que no són àmbits funcionals.

Igualment, el passat 19 de desembre s'ha aprovat la creació del Penedès com a àmbit funcional de planificació. Si interpretem que cada àmbit funcional de planificació ha de constituir una vegueria, caldria qüestionar altra vegada la divisió veguerial proposada.

D'una altra banda la disposició transitòria 2a de la Llei 23/1983 establia que mentre no es legislés sobre la divisió de Catalunya en regions, el Govern de la Generalitat ha de tenir en compte, subsidiàriament, els àmbits funcionals territorials definits per aquesta Llei pel que fa referència a la planificació de llurs serveis. Malgrat el temps transcorregut això no s'ha acabat de concretar.

Ajuntament de Lleida

Si des del 1983 aquesta ordenació territorial dels serveis de la Generalitat no s'ha concretat, no sembla raonable aprovar-ne una altra, que no ha estat consensuada, ni debatuda, ni justificada i que a més la seva virtualitat no depèn íntegrament de la Generalitat ja que afecta el marc competencial establert per la Constitució.

5.2.4. Tampoc pot servir de justificació a la divisió veguerial proposada l'anomenat "Informe Roca", que sota la direcció de Miquel Roca Junyent va sotmetre a la consideració del Parlament de Catalunya l'any 2.000 tot un seguit de conclusions i propostes sobre l'ordenació territorial de Catalunya.

I no pot servir de justificació, primer perquè no inclou (i fins i tot desaconsella) la creació de la vegueria de l'Alt Pirineu i Aran.

I segon, perquè l'informe tampoc no es va sotmetre al debat i anàlisi per part del territori ni conté l'avaluació del cost i viabilitat de la seva implantació, en relació amb les institucions existents.

5.2.5. Finalment tampoc pot servir de justificació per a aquesta divisió veguerial concreta, l'anomenat "Pacte del Tinell".

I no pot servir de justificació perquè com els anteriors precedents analitzats, tampoc conté ni una justificació ni l'anàlisi de l'impacte d'aquesta nova divisió territorial.

Ara bé el que sí que és d'interès d'aquest Pacte és precisament la voluntat expressada i concretada a l'Estatut d'ordenar les administracions catalanes basant-se en tres nivells territorials: les vegueries o regions, les comarques i els municipis, i basant-se en els següents quatre principis:

- Aproximar la gestió dels serveis a la ciutadania (subsidiarietat).
- Simplificar les instàncies administratives (racionalitat).
- Optimitzar l'aplicació dels recursos (eficiència).
- Que els gestors públics hagin de retre comptes de manera clara i permanent (responsabilitat).

Per tant qualsevol creació de noves Institucions i, sobretot, l'aplicació d'aquesta nova ordenació territorial ha d'estar fonamentada i justificada per l'acompliment dels anteriors principis i l'única manera d'acreditar-ho és comptar amb els estudis adients, sotmesos a contradicció mitjançant la participació social i de les Institucions afectades.

5.2.6. Per tant, es pot concloure que la divisió veguerial inclosa a l'Avantprojecte ni està justificada, ni està documentada, ni suposa l'aplicació d'una altra divisió territorial, ja provinguí d'uns antecedents

Ajuntament de Lleida

històrics o provinguí d'uns estudis i anàlisis prèviament consensuats i debatuts pel Territori.

5.3. Manca d'avaluació de la incidència econòmica i social de la divisió vegueria proposada, especialment quant a les terres de LLEIDA (inexistència d'una anàlisi d'impacte territorial).

L'objecte de l'Avantprojecte és la creació d'un nou ens local i d'un nou nivell d'organització territorial de la Generalitat i ambdós aspectes tenen una transcendència cabdal i són decisions que s'han de prendre d'una forma especialment acurada.

Ni l'Avantprojecte ni la documentació que s'ha sotmès a informació pública contemplen cap estudi que analitzi l'impacte sobre el territori que té la creació d'aquest nou ens local i aquest nou nivell d'organització dels serveis de la Generalitat.

Qualsevol decisió que es pren sobre el territori té efectes que van més enllà del lloc concret on es pren la decisió. Per això una decisió d'aquesta transcendència hauria de ser analitzada des de diferents punts de vista en base a l'acompliment dels principis d'eficàcia i eficiència que han d'inspirar l'actuació de qualsevol Administració.

Per això cal completar l'expedient amb els estudis i documentació necessària que analitzin el seu impacte, com a mínim des dels punts de vista social, econòmic i geogràfic.

Cal tenir present que a les terres de Lleida hi ha un sentiment generalitzat de pertinença al territori que s'ha anat consolidant amb el pas del temps. A LLEIDA la vinculació de la plana i la muntanya, dels Pirineus i les terres de l'interior ha estat una constant permanent que no ha generat cap tipus de tensió ni s'ha posat en qüestió.

A Lleida les persones i les Institucions participen d'un projecte comú que es desenvolupa sobre un territori comú que en cap moment ha estat objecte de discussió i que és independent de la denominació que se li vulgui donar (terres de Ponent, Terres de Lleida, Província, Vegueria, Regió etc).

La realitat és que aquest sentiment comú ha generat tot un seguit de relacions comercials, professionals, econòmiques, turístiques, educatives, socials entre tot el territori i a més es posa de manifest en les denominacions d'alguns projectes o infraestructures, així l'estació de l'AVE es denomina "Lleida-Pirineus", un dels principals punts d'interès de l'aeroport de Lleida-Alguaire, són els Pirineus, el Parc Científic i Agroalimentari de Lleida, s'estén a tot el territori de LLEIDA i no només al municipi, també ho fa la Universitat de LLEIDA. Igualment s'està procedint a unificar els ens de promoció econòmica de la ciutat de LLEIDA i del territori, amb la participació de les Cambres de Comerç.

Ajuntament de Lleida

Al món global en què ens trobem, cada vegada més l'opció és ampliar l'abast territorial per poder ser competitius i no a l'inrevés i cada vegada més les infraestructures rellevants es plantegen àmbits d'incidència majors, en el cas de LLEIDA i tal com s'ha esmentat, l'AVE, la Universitat, el Parc Científic, l'aeroport, l'òrgan de promoció econòmica unificat, les autovies en construcció etc, només tenen sentit quant el seu nivell de servei s'amplia.

Per això, qualsevol decisió que afecti aquest territori i que porti com a resultat la partició i trossejament del mateix no es pot plantejar sense un acurat estudi d'eficàcia i eficiència però sobretot de cost econòmic i social.

Resulta difícil entendre que es creï un nou nivell administratiu sense que estigui plenament justificada la seva existència, sense que la seva creació tingui relació directa amb una major eficàcia i eficiència en la prestació dels serveis públics i sobretot sense que s'avaluïn raonablement els seus costos d'implantació i manteniment.

En el cas de la partició de l'actual territori de LLEIDA en tres parts, aquest estudi és especialment rellevant perquè la l'orografia del Pirineu i la seva dispersió poblacional fa que sigui del tot necessari estudiar i avaluar de forma concreta com funcionaria aquesta nova divisió territorial i quin cost tindria la seva implantació i el seu manteniment per tal de garantir un adequat nivell de prestació de serveis.

És inoportú pretendre implantar una nova divisió territorial, i especialment quant al Pirineu, sense comptar amb els estudis adients que analitzin la seva viabilitat econòmica i social.

Aquest Avantprojecte no conté aquests estudis i, per tant, és impossible demostrar que l'opció de divisió territorial escollida és la millor perquè s'han analitzat diferents alternatives, s'ha estudiat el seu impacte des del punt de vista econòmic, social, de sostenibilitat, etc. i per això s'ha arribat a la conclusió que cal fer la partició d'un territori com el de LLEIDA que, actualment funciona correctament i on no hi ha tensions.

5.4. Manca de participació del territori en el procés de divisió (prevista per una altra banda per altres modificacions posteriors).

Ja s'ha esmentat que la divisió veguerial no ha estat objecte de debat i participació ni pel territori ni per les Institucions afectades.

Això no obstant interessa destacar que el propi Avantprojecte que garanteix aquesta participació quant a la creació de noves vegueries o modificació de les que existeixin, no ho fa per a la seva implantació. Sembla un contrasentit.

Contrasentit que s'accentua quan la Carta Europea d'Autonomia Local, feta a Estrabourg el 15.10.1985 i ratificada posteriorment per Espanya el 20.01.1988, garanteix al seu art. 4.6. el dret dels ens locals a participar i a ser consultats en els processos de planificació i decisió que els afectin directament, com ho és l'ordenació territorial, i en aquest supòsit això no

Ajuntament de Lleida

s'ha produït, infringint-se d'aquesta manera una norma que té la naturalesa de Tractat Internacional.

Interessa remarcar en aquest sentit que una cosa és la participació orgànica, mitjançant els òrgans de representació constituïts i una altra la participació directa reconeguda per l'Estatut als municipis i que al seu art. 86 els defineix com "el mitjà essencial de participació de la comunitat local en els afers públics".

És evident que la creació d'un nou ens local és un fet prou rellevant com perquè es garanteixi la participació directa dels municipis, participació que si que es garanteix en la tramitació d'altres instruments de menor rellevància que la creació d'un nou ens local (instruments de planificació territorial o urbanística, d'avaluació ambiental, etc) i que també es garanteix al propi Avantprojecte quan es tracta de la modificació de la divisió vegueral.

5.5. No té per què haver identitat entre divisió territorial i àmbits de planificació o prestació de serveis.

La divisió territorial i la creació d'ens locals és una cosa; i la creació d'àmbits de planificació o prestació de serveis és una altra.

L'existència d'uns àmbits de planificació territorial determinats, la creació dels quals, com s'ha esmentat tampoc està fonamentada en estudis rigorosos, no justifica una determinada divisió territorial.

De fet la pròpia Generalitat estructura els seus serveis en funció de les necessitats operatives o dels usuaris i no sempre s'ajusta ni als límits provincials ni als àmbits funcionals de planificació, ni als límits comarcals.

Així els àmbits funcionals de planificació primer eren 6, després van passar a ser 7 i des d'aquest mes de desembre són 8, amb independència dels àmbits sotmesos a plans directors territorials de coordinació.

Les Regions Polícials són 9 i tampoc s'ajusten ni a les províncies ni als àmbits funcionals de planificació.

Els Governos Territorials de Salut tenen un abast comarcal o supracomarcal en funció de les necessitats.

Els partits judicials tampoc s'ajusten a les altres divisions territorials.

I tampoc ho fan els instruments de planificació urbanística supramunicipal.

Per tant no cal identificar divisió territorial amb uns determinats àmbits funcionals de planificació o prestació de serveis sinó que cal justificar la divisió en base a criteris d'eficàcia, economia, eficiència i analitzant el seu impacte a diferents nivells.

Ajuntament de Lleida

En aquest sentit cal remarcar que hi ha mecanismes per reconèixer les peculiars condicions geogràfiques, demogràfiques i econòmiques de les comarques del Pirineu o d'altres àmbits del territori.

Així es poden preveure solucions organitzatives singulars que no vagin en contra de la necessària simplificació administrativa i que garanteixin aquest necessari reconeixement i tractament diferenciat.

De fet i sense l'existència de les vegueries, la pròpia Generalitat ja ha adaptat l'estructura de prestació dels seus serveis, en alguns supòsits, als àmbits territorials que ha considerat més adient i el propi Estatut preveu la possibilitat que es puguin crear organismes supramunicipals complementaris en funció de les necessitats i la voluntat de col·laboració.

El Pirineu forma part de LLEIDA i LLEIDA sempre està i estarà a favor de qualsevol mesura que vagi en el seu benefici i en el de la resta del territori. El que no està clar és que la partició de LLEIDA en tres parts vagi en aquesta direcció i per això la disconformitat de l'Ajuntament en la divisió veguerial proposada.

5.6. Manca de previsió de les Institucions previstes a l'art. 93 de l'Estatut, per solucionar problemes i necessitats concretes.

Catalunya té una estructura territorial i una distribució de la població peculiar, per tant s'ha de dotar dels instruments necessaris per garantir en tot el territori una correcta prestació dels serveis als ciutadans, per tal que aquests gaudeixin d'un nivell de prestació equivalent.

Per aquesta raó l'Estatut preveu al seu art. 93 la possibilitat que hi hagi ens locals d'abast supramunicipal fonamentat en la col·laboració i associació dels municipis. També reconeix les àrees metropolitanes.

Així davant d'aquells serveis i d'aquelles necessitats que requereixen un tractament asimètric i no parametritzable en general, cal que l'ordenament jurídic permeti trobar solucions. En aquest sentit les comunitats de municipis i si s'escau les àrees metropolitanes o amb la denominació que se'ls vulgui donar i definides superant la identificació amb Barcelona, poden donar solució a alguns problemes o necessitats, que d'una altra manera no s'aconseguiria.

A LLEIDA cal esmentar l'experiència amb la implantació del bitllet de transport únic extensible a municipis de l'entorn de Lleida, mitjançant l'Autoritat Territorial de la Mobilitat, que ha estat un èxit i que ha incrementat sensiblement l'ús del transport públic i ha permès l'accés amb regularitat a serveis educatius, socials o sanitaris, dels veïns de l'entorn de LLEIDA.

Aquesta ha estat una experiència que pot ser ampliable i que clarament compleix els requisits de millor prestació dels serveis, d'eficàcia, d'eficiència i de sostenibilitat, econòmica, ambiental i social.

Ajuntament de Lleida

Per això en el marc de la futura Llei de Governos Locals aquesta qüestió pot abordar-se i tindria una aplicabilitat i virtualitat immediata., a diferència d'aquest Avantprojecte que no té aquesta aplicabilitat immediata i que d'una altra banda tampoc regula aquesta possibilitat

6. Conclusions i propostes concretes.

6.1. Suspensió de la tramitació de l'Avantprojecte

La creació de les vegueries, tant com un nou ens local com l'aprovació de l'organització territorial dels serveis de la Generalitat justifica que es faci dins d'un procés on es garanteixi la participació del territori i de les Administracions implicades i estigui plenament justificada en base a estudis que analitzin les conseqüències d'aquesta actuació, com a mínim des dels punts de vista social, econòmic i geogràfic, i l'acreditació de què la nova estructura compleix els criteris d'eficàcia, eficiència.

A més una decisió d'aquest calat no pot prendre's de forma aïllada, sense tenir en compte el conjunt d'institucions afectades i la seva incardinació global, garantint-se d'aquest manera l'acompliment de la Carta Europea d'Autonomia Local, que reconeix el dret dels ens locals a participar i a ser consultats en els processos de planificació i decisió que els afectin directament, com ho és l'ordenació territorial.

En aquest context totes les qüestions pendents relatives a l'ordenació territorial s'han d'intentar resoldre de forma integral i no generant normes que no es poden aplicar "de facto", que generen nous conflictes i que, a sobre, no resolen alguns dels ja palesats.

D'una altra banda aquesta regulació global permetria tractar, donant compliment al que preveu l'art. 93 de l'Estatut, la col·laboració i dels diferents ens locals per a la prestació de determinats serveis, el lliar d'eficàcia i eficiència dels quals supera l'abast municipal i en alguns casos el provincial o veguerial. És a dir que caldria regular i eliminar els impediments legals que dificultin o condicionin l'associació de municipis o comarques pertanyents a àmbits territorials diferents (comarcals, provincials o veguerials) per tal de potenciar unes relacions territorials eficients i flexibles que permetin a les Administracions afectades prestar els seus serveis de forma eficaç, eficient i sostenible, tant des del punt de vista ambiental com econòmic i social.

En aquest sentit cal superar la idea de què les àrees metropolitanes estan pensades únicament per les grans aglomeracions de població ja que la dispersió territorial, la mobilitat i la millora de les infraestructures de mobilitat fa que l'estructura metropolitana, amb les necessàries adaptacions a la diversitat territorial de Catalunya i concretament a les peculiaritats de LLEIDA i el seu àmbit d'influència, pugui donar eines per a la solució de determinats problemes, que d'una altra manera serien irresolubles o molt més costosos.

Atès que aquest Avantprojecte no reuneix els requisits esmentats i no està suficientment fonamentat, justificat i debatut, la solució més prudent seria la de suspendre la seva tramitació.

Ajuntament de Lleida

6.2.Modificació del text de l'articulat de l'Avantprojecte i mesures complementàries

En el supòsit que no s'acordi la suspensió de la tramitació de l'Avantprojecte, aquesta no hauria de continuar sense la incorporació de les següents esmenes, amb independència de les que durant el tràmit parlamentari s'hi puguin incorporar:

6.2.1. Modificació de l'art. 3.1. de l'Avantprojecte en el sentit que la divisió vequerial de Catalunya s'ha d'aprovar per Llei, que prèviament a la seva tramitació haurà de ser debatuda pel territori i les Institucions afectades i que haurà d'estar justificada en base a l'acompliment dels principis d'eficàcia i eficiència i per estudis que analitzin el seu impacte, com a mínim des dels punts de vista social, econòmic i geogràfic.

En conseqüència això suposa la supressió de l'Annex de l'Avantprojecte.

6.2.2. Que l'Avantprojecte reguli exclusivament el règim jurídic de la vegueria, i el procés de transició de les diputacions provincials a les vegueries es reguli amb un major detall i concreció mitjançant les Disposicions Transitòries que siguin necessàries, garantint en tot moment la representació i participació de les diferents Institucions afectades i regulant amb tota concreció la seva coexistència o no i els tràmits previs a la seva substitució, l'adequació del seu finançament a la nova divisió.

6.2.3. Per tal de garantir l'aplicabilitat i virtualitat de l'Avantprojecte, quan es converteixi en Llei, i amb les puntualitzacions esmentades als apartats anteriors, cal que s'incorpori a l'expedient la programació de les diferents actuacions que cal fer, tant des del punt de vista de l'organització dels territorials dels serveis de la Generalitat, com de la irrupció d'aquest nou ens local a l'Administració Local, ja que ni el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, ni el Text refós de la Llei d'organització comarcal de Catalunya la preveuen.

Per tant cal que l'Avantprojecte incorpori el conjunt de mesures, tant normatives com d'execució, que siguin necessàries per a l'aplicabilitat de la Norma, en l'establiment de les quals forçosament s'ha de tenir en compte la seva aplicabilitat real, però sobretot el seu cost, directe (implantació), com indirecte (com afecta als serveis existents i a les relacions amb les Institucions estatals, autonòmiques i locals, així com amb les diferents personificacions del sector privat).

6.3.El valor del manteniment de la integritat del territori de LLEIDA

Que quedi constància de la ferma convicció de l'ajuntament de LLEIDA de que el manteniment de la integritat del territori que configura l'actual província de LLEIDA, és un valor que cal mantenir i reforçar.

El territori de LLEIDA que en la seva configuració actual ha estat una constant al llarg dels temps i que ha creat un conjunt de relacions geogràfiques, econòmiques, socials i personals, amb un fort sentiment de pertinença i de

Ajuntament de Lleida

participació en el desenvolupament d'un projecte comú al servei de totes les persones i Institucions del seu territori, i no ha generat ni tensions ni conflictes.

Per això, i amb independència dels estudis que calgui realitzar, i de la conveniència d'adoptar les mesures que en funció dels mateixos siguin necessàries per una millor prestació dels serveis, l'ajuntament de LLEIDA reitera l'expressió de la seva convicció de que aquest sentiment de pertinença i participació en un projecte comú com és el desenvolupament del territori que configura l'actual província de LLEIDA i sobretot de les seves persones, és un patrimoni preuat que cal mantenir i incrementar i que la nova divisió territorial de Catalunya ha de tenir en consideració no promovent la seva participació injustificada.